

GEDICHT

Met jouw
hand in de
mijne....

Henk van der Pol

Ik heb je voor 't eerst ontmoet voor 't eerst ontzettend blij.
Je bent zo mooi, ik ben verliefd, 'k mag bij jou en jij bij mij.
We zijn veel samen, alles kan, veel vlinders in mijn buik,
met jouw hand in de mijne, als ik je haren ruik.

In zorgen zie ik jouw gezicht bezweet met natte haren.
Je hebt 't zwaar en ik puf mee, als jij ons kind gaat baren.
Wat zijn ze mooi hè, alle drie.
Ons leven kan niet stuk, met jouw hand in de mijne en tranen van geluk.

De kinderen zijn opgegroeid. Ze gingen allen heen.
We zijn nu samen in het huis met z'n tweeën nog alleen.
Jouw werken dat nu niet meer hoeft, van trouw zijn en van plicht,
Met jóuw hand in de mijne, zie ik rimpels in het licht.

En dan lig je met mooi grijs haar op bed, ik zie 't aan door tranen, hoe fragiel je bent. Wat is 't snel gegaan.
En stil besef ik heel intens hoeveel ik van je houd.
Met jouw hand in de mijne, maar de jouwe.....die is koud.